

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie tekstu rozporządzenia o systemie monetarnym.

Na zasadzie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 kwietnia 1924 r. w sprawie uzupełnienia i zmiany niektórych postanowień, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r., w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. № 35, poz. 367) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się dołączony do niniejszego rozporządzenia (załącznik) tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 65) w przedmiocie systemu monetarnego w brzmieniu obecnie obowiązującym, po uwzględnieniu zmian i uzupełnień, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 367).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozp. Min. Sk. z dn.
23 kwietnia 1924 roku, poz. 401.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie systemu monetarnego.

Na zasadzie art. 1 punkt 8 i art. 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17-go stycznia 1924 r. stanowią co następuje:

Art. 1. Jednostką monetarną Rzeczypospolitej Polskiej jest złoty, zawierający dziewięć trzydziestych pierwszych części grama czystego złota.

Złoty dzieli się na sto groszy.

Art. 2. Wybijanie monet należy do praw zwierzchniczych Państwa i jest wyłącznym jego przywilejem.

Art. 3. Wybijane będą monety:

1) złote: po sto złotych, po pięćdziesiąt złotych, po dwadzieścia złotych, po dziesięć złotych;

2) srebrne: po pięć złotych, po dwa złote i po jednym złotym;

3) niklowe: po pięćdziesiąt groszy, po dwadzieścia groszy i po dziesięć groszy;

4) brązowe: po pięć groszy, po dwa grosze i po jednym groszu.

Art. 4. Monety złote będą wybijane ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi dziewięćset części złota i sto części miedzi. Z jednego kilograma tego stopu wybija się trzy tysiące sto zło-

tych w złocie. Waga monet po sto złotych wynosi trzydzieści dwie całe i dwadzieścia pięć tysięcy osiemset sześć setnych grama, — średnica — trzydzieści pięć milimetrów. Waga monet po pięćdziesiąt złotych wynosi szesnaście całych i dwanaście tysięcy dziewięćset trzy setnych grama, — średnica — dwadzieścia osiem milimetrów. Waga monet po dwadzieścia złotych wynosi sześć całych i czterdzieści pięć tysięcy sto sześćdziesiąt jedna setnych grama, — średnica — dwadzieścia jeden milimetrów. Waga monet po dziesięć złotych wynosi trzy całe i dwadzieścia dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt setnych grama, — średnica — dziewięćnaście milimetrów.

Art. 5. Monety srebrne wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi siedemset pięćdziesiąt części srebra i dwieście, pięćdziesiąt części miedzi. Waga monet po pięć złotych wynosi dwadzieścia pięć gramów, — średnica — trzydzieści siedem milimetrów. Waga monet po dwa złote wynosi dziesięć gramów, — średnica — dwadzieścia siedem milimetrów. Waga monet po jednym złotym wynosi pięć gramów, — średnica — dwadzieścia trzy milimetry.

Art. 6. Monety niklowe wybijane będą z czystego niklu. Waga monet po pięćdziesiąt groszy wynosi pięć gramów, — średnica — dwadzieścia trzy milimetry. Waga monet po dwadzieścia groszy wynosi trzy gramy, — średnica — dwadzieścia milimetrów. Waga monet po dziesięć groszy wynosi dwa gramy, — średnica — siedemnaście całych i sześć dziesiątych milimetra.

Art. 7. Monety brązowe wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi dziewięćset pięćdziesiąt części miedzi, czterdzieści części cyny i dziesięć części cynku. Waga monet po pięć groszy wynosi trzy gramy, — średnica — dwadzieścia milimetrów. Waga monet po dwa grosze wynosi dwa gramy, — średnica — siedemnaście całych i sześć dziesiątych milimetra. Waga monet po jednym groszu wynosi jeden i pół grama, — średnica — czternaście całych i siedem dziesiątych milimetra.

Art. 8. Przy wybijaniu monet złotych i srebrnych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w artykułach 4 i 5 niniejszego rozporządzenia co do wagi i próby nie mogą przekraczać dla monet złotych: co do próby — dwóch tysięcznych części, co do wagi — dla monet po sto złotych i po pięćdziesiąt złotych — jednej tysięcznej części ich wagi, dla monet po dwadzieścia złotych i po dziesięć złotych — dwóch tysięcznych części ich wagi; dla monet srebrnych: co do próby — dla monet po pięć złotych dwóch tysięcznych części, dla monet po dwa złote i po jednym złotym — trzech tysięcznych części, co do wagi — dla monet po pięć złotych trzech tysięcznych części ich wagi, dla monet po dwa złote i po jednym złotym — pięciu tysięcznych części ich wagi.

Minister Skarbu określi dopuszczalne przy wybijaniu monet niklowych i brązowych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w art. art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.